

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף ק"מ ע"א

= תקונא תליתאה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קל"ט ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

אַחֲרָא דְּבִשְׁר בְּשָׂדָה טְרִיפָה דְּשָׂרְיָא בִּיה רוּחַ הַטּוּמְאָה, מִלְּאָךְ הַמּוֹת דְּרִכִּיב עַל קַרְנֵי שׁוֹר מוּעֵד בְּשָׂר טָמֵא.

תרגום לעברית

וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קֶרְבֶּן, מִכֶּם וְדָאִי, לְהוֹצִיא עוֹר הַנֶּחֱשׁ שָׁבוּ מִרְקָמִים מִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, וְאָדָם שְׁעוֹכֵר עַלֵּיהֶם נֹאמַר בּוֹ אָדָם לְהִכָּל דְּמָה יָמִיו כָּצֵל עוֹכֵר, אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהָל, כִּי יָמוּת וְדָאִי, וְזוֹהִי הַקֶּרֶבֶת הַקֶּרְבֶּן שֶׁל עֲשׂוֹ, יֵצֵר הָרַע, שֶׁנֹּאמַר בּוֹ יָקָם אָבִי וַיֹּאכֵל מִצֵּיד בְּנוֹ. הַבֶּשֶׂר הוּא שֶׁכֶּר מִן שְׂבָרִים, וְהוּא אָדָם, מִצַּד שֶׁל הַחַיָּה שֶׁהוּא שׁוֹר, בְּשָׂר חַי, בְּשָׂר טָהוֹר, וַיֵּשׂ אַחֵר שֶׁל בֶּשֶׂר בְּשָׂדָה טְרִיפָה, שְׁשׂוּרָה בּוֹ רוּחַ הַטּוּמְאָה, מִלְּאָךְ שְׂרוּכֵב עַל קַרְנֵי שׁוֹר מוּעֵד, בְּשָׂר טָמֵא.

טקסט התיקונים

עֲצָם, אֵית עֲצָם טָמֵא וְאֵית עֲצָם טָהוֹר, וּבֶשֶׂר דִּדְכִּי וְעֲצָם דִּדְכִּי, עַלֵּיהוּ אֲתַמַּר (בְּרַאשִׁית ב' כג) עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׂר מִבֶּשְׂרִי, וְעֲצָם אִיהוּ אֲרִיָּה, גִּידִים אִיהוּ נֶשֶׁר, נֶשֶׁר, נֶשֶׁר, נֶשֶׁר דִּדְכִּי וְנֶשֶׁרָא דְּמִסְאָבוּ, עֲצָם וּבֶשֶׂר וְגִידִים עַלֵּיהוּ שְׂרִיָּא בְּרִכָּה וְקִדּוּשָׁה וְיַחּוּד, דְּאִינוּן כַּהֵן לְוִי וְיִשְׂרָאֵל, בְּעֲצָם כֹּד שְׂרִיָּא בְּרִכָּה בִּיה, מִיָּד (יַחֲזַקָּא לִז' ז) וְתִקְרְבוּ עֲצָמוֹת

עצם אל עצמו, מתקרבין ומתקשרין דא בדא בקרבנא, ומיד נחית עליהו משחא ושרייה עליהו ברכה, בשר שריא עליה קדושה, דאיהי מסטרא דלויים, הדא הוא דכתיב וקדשת את הלויים, מיד מתקרבין ערקין דדמא לגבי לבא, דברכאן מכהני אינון, הדא הוא דכתיב (במדבר ו כג) דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו. גידים מישראל, ואינון יחודא וקדושה וקשורה דגרמין ובשרא, וכד מתקשרין בתרווייהו אתקריאו יחוד ויחוד איהו בישראל, הדא הוא דכתיב (דברים ו ד) שמע ישראל יהו'ה אלהינו יהו'ה אחד.

תרגום לעברית

עצם, יש עצם טמא ויש עצם טהור, ובשר של טהרה ועצם של טהרה, עליהם נאמר עצם מעצמי ובשר מבשרי, ועצם הוא אריה, גידים הוא נשר. נשר, נשר של טהרה ונשר של טמא. עצם ובשר וגידים, עליהם שורה ברכה וקדשה ויחוד, שהם כהן לוי וישראל. כשבפעם שורה ברכה, מיד ותקרבו עצמות עצם אל עצמו, מתקרבין ונקשרים זה עם זה בקרבן, ומיד יורד עליהם שמן ושורה עליהם ברכה, על הבשר שורה קדשה שהיא מצד הלויים. זהו שכתוב וקדשת את הלויים. מיד מתקרבין עורקי הדם אל הלב, שהברכות הן מהכהנים, זהו שכתוב דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו. הגידים מישראל, והם היחוד והקדשה וקשר של העצמות והבשר, וכשנקשרים בשניהם נקראים יחוד, והיחוד הוא בישראל. זהו שכתוב שמע ישראל יהו'ה אלהינו יהו'ה אחד.

טקסט התיקונים

משכא איהו דמות אדם מלכות, כל דיוקנין אתחזיין ביה, ואיהי כלילא מבשרא וגידין וגרמין, ואיהי תמונת כל, ואיהי ברכה וקדושה ויחוד, כהנים ולויים וישראלים, דאינון קשרין בתלת אבהן, דאתמר בהון האבות הן הן המרפכה, בבשר כד מתקדשא, נחית

עֲלֵיהֶם דָּם טָהוֹר, וְגִידִים כַּד מִתְיַחֲדִין נְחִית עֲלֵיהֶם רוּחָא קַדִּישָׁא, גְרָמִין נְחִית עֲלֵיהֶם מִיַּין דְּדַכְיוֹ, דָּא אִיהוּ רִזָּא דְקַרְבָּנִין. חָדָא רַבִּי אֶלְעָזָר וְחָדוּ חֲבָרְיָא וְאָמְרוּ אֵילוּ לָא אֶתִּינָא לְהָאֵי עֲלָמָא אֶלָּא לְמִשְׁמַע דָּא דִּי.

תרגום לעברית

העור הוא דמות אדם מלכות, כל הדיוקנאות נראים בו, והיא כלולה מפשר וגידים ועצמות, והיא תמונת כל, והיא ברכה וקדשה ויחוד, כהנים ולוים וישראלים, שהם קשורים בשלש האבות, שנאמר בהם האבות הן הן המרכבה. בפשר כשמתקדש, יורד עליו דם טהור, וכשהגידים מתיחדים, יורדת עליהם רוח קדשה, על העצמות יורדים מי טהרה, זהו סוד הקרבנות. שמח רבי אלעזר, ושמחו החברים ואמרו: אלו לא באנו לעולם הזה אלא לשמע את זה - די.

טקסט התיקונים

אמר רבי שמעון ברי, ועוד ברזא דקרנן, לבא איהו מזבח דביה דם דקרנן, ועל דא אתמר (שמות כ כד) וזבחתי עליו, אם זכו אריה הוה נחית למיכל קרבנא, ואי לא כלבא נחית, ובאן אתר בכבד, דתמן מרה גיהנם, דאיהי עלוקה דאית לה תרי בנות הב הב, כמה דאת אמר (משלי ל טו) לעלוקה וכו', וכלבא בהון צווח הב הב, ומרה איהי גיהנם, חרבא דמלאך המות דאית לה תרי פיות כגוונא דגיהנם, דאתמר ביה (שם) לעלוקה שתי בנות הב הב, כגוונא דא אתמר בחרבא (שם ה ד) ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות.

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון: בני, ועוד בסוד הקרבנות, הלב הוא מזבח שבו דם הקרבנות, ועל זה נאמר וזבחתי עליו, אם זכו - האריה היה יורד לאכל את הקרבן, ואם לא - יורד כלב, ובאיזה מקום? בכבד, ששם מרה גיהנם, שהיא עלוקה שיש לה שתי בנות הב הב, כמו

שנאמר לעלוקה וכו', והכלב צווח בהם הב הב, והמרה היא גיהנם, חרבו של מלאך המות שיש לה שתי פיות, כמו שהגיהנם שנאמר בה לעלוקה שתי כנות הב הב, כמו זה נאמר בחרב ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות.

טקסט התיקונים

וכבד איהו סמא'ל, מרה סם מות דיליה, כד שלטא מרה על ערקין דילה ומתגברא בחובין, אתמר בפרקין דכבד ומרה, (שמות טו כג) ויבאו מרתה ולא יכלו לשותות מים ממרה כי מרים הם, בההוא זמנא אינון ערקין דלפא בדוחקא ומתטמרין בלפא, כגוונא דנח ואתתיה ובנוי וחיוון וכעירין ועופין דמתטמרין בתיבה, ולפא איהו בדוחקא בהון, דאם מרה מטא ללפא מיד ימות בר נש, ומרה לא מתגברא על ישראל דאינון לפא אלא בחובין, אי חזרין בתיובתא דאיהי נשמת חיים שכינתא עלאה, הא אסוותא תהא ללפא ולערקין דילה, ואתמר בהון (שם) וימתקו המים, ואתסין ערקין (גופא) ואברים דיליה.

תרגום לעברית

וכבד הוא סמא'ל, המרה סם המות שלו. כששולטת המרה על העורקים שלה ומתגברת בחטאים, נאמר בפרקים של הכבד והמרה, ויבאו מרתה ולא יכלו לשותות מים ממרה כי מרים הם. באותו זמן אותם עורקי הלב הם בדחק ונטמנים בלב, כמו שנח ואשתו ובניו והחיות והבהמות והעופות שנטמנו בתבה, והלב הוא דחוק בהם, שאם המרה מגיעה ללב, מיד ימות האדם, ומרה לא מתגברת על ישראל, שהם הלב, אלא בחטאים. אם חוזרים בתשובה, שהיא נשמת חיים, השכינה העליונה, הרי רפואה תהיה ללב ולעורקים שלו, ונאמר בהם וימתקו המים, ונרפאים העורקים, (הגוף) והאיברים שלו.

טָחוּל דָּא לִילִי'ת אִימָא דְעָרְב רַב, שְׁחוּק הַכְּסִיל, מָאן כְּסִיל דָּא אַל אַחַר סמא'ל, וְעָרְב רַב אֵינוֹן בְּנֵהָ, דְּאֵינוֹן מְעוֹרְבִין בְּיִשְׂרָאֵל רְשָׁעִים גְּמוּרִים, וְעַלִּיָּהּ אֲתָמַר אִם רְאִיתָ רְשָׁע שְׁהַשְׁעָה מִשְׁחָקָת לֹו אַל תִּתְגַּרָּה בּוֹ, עַלִּיָּהּ אֲתָמַר (חֲבִקוּק א יג) לָמָּה תִּבְיִט בּוֹגְדִים תִּחְרִישׁ בְּבִלְע רְשָׁע צְדִיק מִמֶּנּוּ, רְשָׁע דָּא כְּסִיל, עָרְב רַב בְּגָלוּתָא אֵינוֹן רְשָׁע, בְּבִלְע צְדִיק מִמֶּנּוּ, דָּא יִשְׂרָאֵל, וּמָאן גָּרִים דְּבִלְע לֹו, בְּגִין דְּלֹאוּ אֵינוֹן צְדִיקִים גְּמוּרִים, כְּמָה דְּאֲתָמַר צְדִיק מִמֶּנּוּ בּוֹלְע אֲבָל צְדִיק גְּמוּר אֵינוֹ בּוֹלְע.

תרגום לעברית

טָחוּל זֶה לִילִי'ת, הָאִמָּא שֶׁל הָעָרְב רַב, שְׁחוּק הַכְּסִיל, מִי זֶה כְּסִיל? זֶה אַל אַחַר סמא'ל, וְעָרְב רַב הֵם בְּנֵיהָ, שֶׁהֵם מְעָרְבִים עִם יִשְׂרָאֵל, רְשָׁעִים גְּמוּרִים, וְעַלִּיהֶם נֶאֱמַר אִם רְאִיתָ רְשָׁע שְׁהַשְׁעָה מִשְׁחָקָת לֹו, אַל תִּתְגַּרָּה בּוֹ, עַלִּיהֶם נֶאֱמַר לָמָּה תִּבְיִט בּוֹגְדִים תִּחְרִישׁ בְּבִלְע רְשָׁע צְדִיק מִמֶּנּוּ. רְשָׁע זֶה הַכְּסִיל, עָרְב רַב בְּגָלוּתָא הֵם רְשָׁע, בְּבִלְע צְדִיק מִמֶּנּוּ זֶה יִשְׂרָאֵל, וּמִי גוֹרֵם שְׁבוּלְע אוֹתָם? מִשּׁוּם שֶׁאֵינָם צְדִיקִים גְּמוּרִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר צְדִיק מִמֶּנּוּ בּוֹלְע, אֲבָל צְדִיק גְּמוּר אֵינוֹ בּוֹלְע.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"מ ע"ב) ◆

טקסט התיקונים

וּטָחוּל אֵיהּ לִילִי'ת, (משלי ג לג) מְאֲרַת ה' בְּבֵית רְשָׁע, וְאֵיהּ אֶסְכְּרָה לְרַבֵּי דְאֵינוֹן חֵיִיבָא, חֵיִיכַת בְּהוֹן בְּעוֹתָרָא בְּהֵאֵי עֲלָמָא,

תרגום לעברית

וּטָחוּל הוּא לִילִי'ת, מְאֲרַת ה' בְּבֵית רְשָׁע, וְהִיא אֶסְכְּרָה לְתִינוּקוֹת שֶׁהֵם רְשָׁעִים, צוּחָקָת בָּהֶם בְּעֶשֶׂר בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאַחֲרֵי כֵן הוֹרְגַת אוֹתָם, וְלָמָּה נִקְרְאוּ תִינוּקוֹת? מִשּׁוּם שֶׁאֵין בָּהֶם דַּעַת לְהִנָּצֵל מִמֶּנָּה, אֲבָל לֵב מִבִּין נָצוּל מִמֶּנָּה, שְׁשָׁם צְדִיק, וְסוּד הַדְּבָר - טוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים יִמְלֹט מִמֶּנָּה, וְחוּטָא יִלְכָּד בָּהּ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

